

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 73259-6/ODK-2017

Praha 19. června 2017
Počet listů/stran: 5/9

R O Z H O D N U T Í

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly jako nadřízený orgán hlavního města Prahy podle ustanovení § 16 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodlo o odvolání pana Mgr. et Mgr. Jakuba Michálka, narozeného dne 6. února 1989, bytem Bořivojova 694/108, 130 00 Praha 3 (dále jako „žadatel“ nebo „odvolatel“), ze dne 23. května 2017, proti rozhodnutí povinného subjektu – hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy (dále též jako „povinný subjekt“) ze dne 19. května 2017, sp. zn. S-MHMP 652176/2017, č. j. MHMP 756234/2017, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, podané podle zákona č. 131/2000 Sb. o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hlavním městě Praze“), doručené povinnému subjektu dne 25. dubna 2017,

t a k t o :

Rozhodnutí povinného subjektu – hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy – sp. zn. S-MHMP 652176/2017, č. j. MHMP 756234/2017 ze dne 19. května 2017, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, se podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu ruší a věc se vrací povinnému subjektu k novému p r o j e d n á n í .

O d ů v o d n ě n í :

I.

Ministerstvu vnitra (dále jen „odvolací nebo nadřízený orgán“) bylo dne 7. června 2017 předloženo odvolání žadatele ze dne 23. května 2017 proti

rozhodnutí povinného subjektu ze dne 19. května 2017, sp. zn. S-MHMP 652176/2017, č. j. MHMP 756234/2017, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací (dále též jako „napadené rozhodnutí“), spolu se související spisovou dokumentací.

Z předložené spisové dokumentace vyplývá, že se dne 25. dubna 2017 žadatel, v režimu zákona o hlavním městě Praze, obrátil prostřednictvím datové schránky na povinný subjekt se žádostí o poskytnutí informace - „Všech právních posouzení, která má hlavní město Praha k dispozici, a která se týkají promlčení možnosti žalovat náhradu škody, která mohla být hl. m. Praze úmyslně způsobena bývalým primátorem MUDr. Pavlem Bémem, popř. dalšími členy Rady HMP či předsedy výborů ZHMP v souvislosti s projektem Opencard. Jedná se o právní posouzení, která byla zmíněna v usnesení RHMP č. 2920, tisk č. R-24026, v části I. – „bere na vědomí“, bod č. 4“.

Dne 10. května 2017 se žadatel obrátil na povinný subjekt stížností, ve které uvedl, citace: „Vzhledem k tomu, že pro ustanovení § 51 odst. 3 písm. c) PrahZ není stanovena lhůta pro odpověď na žádost, používá se v tomto případě subsidiárně ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“, které předpokládá lhůtu v trvání patnácti dnů. Konstatuji, že jsem v této lhůtě odpověď na svoji žádost neobdržel a proto podávám v souladu s ustanovením § 16a odst. 1 písm. b) InfZ stížnost na vyřizování žádosti o informace. Navrhuji, aby nadřízený správní orgán postupem dle § 16a odst. 6 písm. b) InfZ povinnému subjektu přikázal, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu, žádost vyřídil“.

Následně povinný subjekt žádost napadeným rozhodnutím odmítl, a to s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona, čl. 96 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky (dále jen „Ústava“) a čl. 37 odst. 2 a 3 usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky (dále jen „Listina základních práv a svobod“), ve spojení s ustanovením § 51 odst. 3 písm. c) zákona o hlavním městě Praze. V odůvodnění svého rozhodnutí povinný subjekt uvedl, citace: „Předmětem žádosti o informace je právní analýza, která byla vyhotovena pro hlavní město Prahu pověřenou advokátní kanceláří, a která shrnuje jednotlivé aspekty „kauzy Opencard“. Hlavní město Praha si nechalo zpracovat tuto právní analýzu s cílem zjistit, splnění jakých podmínek je nezbytné k úspěšnému vedení sporu s osobami, které měly hlavnímu městu Praze způsobit, v souvislosti s fungováním karty Opencard, značné škody. Vyhotovením právní analýzy mělo hlavní město Praha taktéž získat představu o tom, jaká je pravděpodobnost úspěchu v případném budoucím sporu. Stanovisko advokátní kanceláře shrnuje některá fakta kauzy Opencard, vyjmenovává jednotlivé podmínky, jejichž splnění je nezbytné k úspěšnému postupu ve věci, odborně hodnotí schopnost povinného subjektu těmito podmínkám dostát, a upozorňuje na důsledky jejich nesplnění. Lze shrnout, že právní pomoc, která byla povinnému subjektu touto formou advokátní kanceláří

poskytnuta, obsahuje informace, které lze označit za důvěrné. Na základě provedené právní analýzy, která byla vyhotovena ke dni 16. 11. 2016, rozhodla dne 22. 11. 2016 Rada hl. m. Prahy o tom, že „souhlasí s podáním žaloby na náhradu úmyslné způsobené škody v souvislosti s projektem Opencard proti bývalému primátorovi MUDr. Pavlu Bémovi, popř. dalším členům Rady HMP či předsedům výborů ZHMP“. Povinný subjekt je přesvědčen, že poskytnutím požadované informace žadateli by došlo k závažnému zásahu do jeho práva na právní pomoc a práva na rovné postavení před soudem. Zásah do práva na právní pomoc spatřuje povinný subjekt v tom, že odhalením právních rad, doporučení a upozornění, která mu byla advokátní kancelář v požadované analýze předána, by se naprosto diskvalifikoval v budoucím soudním řízení (s jehož zahájením vyslovila Rada hl. m. Prahy souhlas). Právo na právní pomoc by se tak stalo pro povinný subjekt pouze bezobsažným právem, které je dosažitelné pouze těm, co nemají postavení povinného subjektu dle zákona o přístupu k informacím. Tato „diskvalifikace“ před samotným zahájením soudního sporu by pak měla za následek nevyhnutelné disproporční postavení povinného subjektu jako strany žalující oproti straně žalované. Povinný subjekt zhodnotil, že v uvedeném případě jde o střet dvou, resp. tří ústavních práv, kdy na jedné straně stojí žadatelovo právo na informace zaručené čl. 17 Listiny a na druhé straně právo povinného subjektu na právní pomoc a právo na rovné postavení před soudem zaručené čl. 96 odst. 1 Ústavy a čl. 37 odst. 2 a 3 Listiny. V souladu s judikaturou Ústavního soudu provedl povinný subjekt tzv. test proporcionality za účelem zjištění, kterému z obou ústavně zaručených práv dát v tomto případě přednost.“

Povinný subjekt dále na základě provedeného testu proporcionality uvedl, citace: ...*„je v tomto případě nutné preferovat právo povinného subjektu na právní pomoc a na rovné postavení před soudem, oproti žadatelovu právu na informace dle zákona o hl. m. Praze. ...Jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí, povinný subjekt rozhodl o odmítnutí žadatelovy žádosti na základě Ústavy a Listiny a dále na základě zákona o hl. m. Praze a zákona o přístupu k informacím. Zákon o přístupu k informacím aplikoval povinný subjekt toliko subsidiárně, a to pouze jeho procesní ustanovení“.*

Žadatel se do napadeného rozhodnutí povinného subjektu dne 23. května 2017 odvolal, když předně vyzdvihl, že povinný subjekt uvedl, že by poskytnutím informace došlo k závažnému zásahu do jeho práva na právní pomoc a práva na rovné postavení před soudem a poskytnutí informace by bylo v rozporu s povinností mlčenlivosti advokátů.

Odvolatel dále uvedl, že s odůvodněním povinného subjektu se nemůže ztotožnit. *„Povinný subjekt může odmítnout poskytnout požadovanou informaci pouze na základě zákonných důvodů, které jsou uvedeny v ust. § 7 – 11 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Tento zákon lze v souladu se stanoviskem odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 7/2011 (dále jen „Stanovisko“) užít v tomto případě subsidiárně. Povinný subjekt uplatnil*

důvod, který není zákonný, a proto nemůže být použit pro odmítnutí žádosti. Povinný subjekt rovněž ve svém rozhodnutí č. j. MHMP 756234/2017 pozapomněl, že jsem žádost podal pouze a jen v režimu zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze. Okruh informací, které mohou být v souladu s tímto zákonem poskytnuty, upravuje Stanovisko. To uvádí, že „informace, které se vztahují k rozhodovacím pravomocem zastupitelstva obce, tedy k výkonu zastupitelstvu svěřené samostatné působnosti (případně k zastupitelstvu výjimečně svěřené působnosti přenesené), musejí být členovi zastupitelstva obce poskytnuty bez omezení, neboť jejich komplexní znalost je faktickou podmínkou, aby se mohl účinně podílet (nebo alespoň potencionálně podílet) na konkrétním rozhodování zastupitelstva obce.“ ... „Mezi informace, které se vztahují k výkonu funkce člena zastupitelstva obce, je nutné zahrnout i ostatní informace, které vypovídají o samosprávných aktivitách jiných obecních orgánů než je zastupitelstvo obce, v nichž však zastupitelstvo obce nemá ani potencionální rozhodovací oprávnění.“

Dále žadatel poukázal na skutečnost, že o totožnou informaci žádal již dne 12. ledna 2017 v režimu informačního zákona a zákona o hlavním městě Praze, kdy povinný subjekt tuto žádost odmítl s tím, že by požadované informace musel v souladu s ustanovením § 5 odst. 3 informačního zákona zveřejnit. Vzhledem k tomu, žadatel svoji žádost ze dne 25. dubna 2017 podal pouze v režimu zákona o hlavním městě Praze, kdy se ustanovení § 5 odst. 3 informačního zákona neuplatní a neposkytnutí informací postrádá tudíž důvodu.

Odvolání žadatele bylo postoupeno přípisem č.j. MHMP 926484/2017, sp. zn.: S-MHMP 652176/2017. Povinný subjekt se vyhradil vůči tvrzení žadatele, že ve svém rozhodnutí uvedl, že poskytnutí informace by bylo v rozporu s povinností mlčenlivosti advokátů, když tento závěr (dle názoru povinného subjektu) nelze z jeho rozhodnutí dovodit. Povinný subjekt při provádění testu proporcionality pouze došel (mimo jiné) k závěru, že *pokud by dal v předmětném případě přednost žadatelovu právu na informace, pak by např. povinnost mlčenlivosti advokátů (která se může logicky vztahovat pouze na advokáty) byla bezzubým a zbytečným nástrojem právního řádu.*

Ve vztahu k stanovisku Ministerstva vnitra č. 7/2011, na které se žadatel odvolává, povinný subjekt poukázal, že uvedené bylo Ministerstvem vnitra zrušeno. Současně povinný subjekt uvedl, že je plně srozuměn (viz např. poslední část odůvodnění, kde povinný subjekt uvádí, že zákon o přístupu k informacím byl aplikován pouze subsidiárně, a to pouze ve vztahu k procesním ustanovením tohoto zákona) se skutečností, že žádost byla podána pouze v režimu zákona o hlavním městě Praze. K námitce žadatele, že povinný subjekt „uplatnil důvod, který není zákonný“ povinný subjekt sdělil, že jak právo na právní pomoc, tak právo na rovné postavení před soudem, jsou „zákonné“ důvody, ale jde nadto o důvody, které jsou zakotveny v ústavních zákonech České republiky. Dále povinný subjekt navrhl, aby

nadřízený orgán žadatelovo odvolání zamítl a rozhodnutí povinného subjektu potvrdil.

Nad rámec povinný subjekt k obsahu zasílané spisové dokumentace uvedl, že stížnost žadatele ze dne 10. května 2017 nebyla nadřízenému orgánu na základě sdělení nadřízeného orgánu č. j. MV-28142-8/ODK-2017 ze dne 24. dubna 2017 postupována. *V tomto sdělení byl povinný subjekt poučen o tom, že stížnost ani spisový materiál se nadřízenému orgánu nepředává a nadřízený orgán takovou stížnost neprojednává, je-li obsahem stížnosti požadavek žadatele na vyřízení jeho žádosti, čemuž je ze strany povinného subjektu vyhověno vydáním rozhodnutí o odmítnutí žádosti.*

Odvolací orgán v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu upozornil odvolatele na možnost vyjádřit se k podkladům řízení před vydáním rozhodnutí (dopisem č.j. MV-73259-3/ODK-2017 ze dne 8. června 2017). Této možnosti v dané lhůtě (do 15. června 2017) odvolatel využil, když uvedl, citace: *„Povinný subjekt ve svém předání zdůrazňuje, některé důvody pro odmítnutí, se kterými se nemohu ztotožnit. Je skutečností, že zmíněné stanovisko č. 7/2011 Ministerstva vnitra bylo nahrazeno stanoviskem č. 1/2016, právo člena zastupitelstva obce na informace. Stanovisko č. 1/2016 nicméně ve svém závěru č. 2) uvádí, že „Informacemi vztahujícími se k výkonu funkce člena zastupitelstva obce, na něž má podle § 82 písm. c) zákona o obcích nárok, jsou veškeré informace vypovídající o výkonu samostatné působnosti obce a dále informace vypovídající o výkonu přenesené působnosti svěřené zastupitelstvu obce.“ Jedná se o závěr totožný s tím, který byl uveden ve zrušeném stanovisku č. 7/2011. Jediné informace, které vylučuje zmíněné stanovisko z okruhu informací, které mají být zastupiteli poskytnuty, jsou informace vypovídající o výkonu přenesené působnosti (jinými orgány než zastupitelstvem hlavního města Prahy).*

Důvodem, proč jsem ve svém odvolání žádal o informace pouze v rámci zákona o hl. m. Praze je skutečnost, že povinný subjekt již v minulosti v případě mé starší žádosti o ty samé informace (sp. zn. Zk Pha 4914) svým rozhodnutím č. j. MHMP 111916/2017 uvedl, že v případě žádání v rámci režimu zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“) a zároveň i režimu zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, by byl povinnen uvedené informace zveřejnit. Dle názoru povinného subjektu by v takovém případě musel informaci zveřejnit v souladu s ust. § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Vzhledem k tomu, že jsem svoji žádost sp. zn. Zk Pha 6142 podal nicméně pouze v režimu zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze (dále jen „PrahZ“), nikoliv v režimu InfZ, takový důvod se neuplatní. Subsidiární užití InfZ v případě žádání o informace pouze v režimu PrahZ definuje stanovisko č. 1/2016, které výslovně uvádí, že nelze uplatnit ust. § 5 odst. 3 InfZ.

Obavy povinného subjektu ze zveřejnění požadované informace jsou zcela liché. Povinný subjekt by v takovém případě totiž nenesl za poskytnutí informace odpovědnost. „V takovém případě by mohl žadatel informaci zcela bezpochyby dále zveřejnit jen v tom rozsahu, v němž by jinak byla obecně poskytnutelná komukoli, tj. po odstranění všech zákonem chráněných údajů. V opačném případě by odpovídal např. v rovině správně-deliktní (typicky pro neoprávněné nakládání s osobními údaji). Ani v takovém případě by ovšem nebyl odpovědný povinný subjekt, jenž informaci „privilegovanému“ žadateli poskytl zcela oprávněně.“ (Furek, A., Rothanzl, L. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Praha, 2012, 1032 s, str. 209).

Povinný subjekt rovněž v předání uvedl, že jeho důvody pro odmítnutí poskytnutí informací vyplývají z čl. 96 Ústavy a rovněž z čl. 37 odst. 2 a 3 Listiny základních práv a svobod. Přestože nelze popřít ústavní právo na spravedlivý proces, rovné postavení před zákonem a právní pomoc, která vyplývají z Listiny, jen těžko lze tato interpretovat takovým způsobem, aby si povinný subjekt mohl „dovymyslet“ další důvody pro odmítnutí žádosti o informace, podané podle PrahZ“.

II.

Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podaném odvolání, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací. Žádost se týkala zaslání všech právních posouzení, která má hlavní město Praha k dispozici, a která se týkají promlčení možnosti žalovat náhradu škody, která mohla být hl. m. Praze úmyslně způsobena bývalým primátorem MUDr. Pavlem Bémem, popř. dalšími členy Rady HMP či předsedy výborů ZHMP v souvislosti s projektem Opencard, tedy vztahů, jež jsou nepochybně součástí výkonu samostatné působnosti hlavního města Prahy (dle § 1 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, je hlavní město Praha krajem i obcí). Z ustanovení § 20 odst. 6 informačního zákona a *contrario* platí, že informace týkající se samostatné působnosti jsou kraji jako povinnými subjekty poskytovány v působnosti samostatné, resp. že žádosti o poskytnutí těchto informací jsou kraji vyřizovány v samostatné působnosti.

V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu ve spojení s ustanovením § 16 odst. 2 zákona o hlavním městě Praze konstatovat, že v oblasti samostatné působnosti je obecně (tj. s výjimkou specifických případů) nadřízeným orgánem hlavního města Prahy Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že odvolání bylo podáno včas a obsahuje veškeré zákonem předepsané náležitosti. Odvolání povinný subjekt obdržel dne 23. května 2017, tj. ve lhůtě uvedené ustanovením § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 informačního zákona.

III.

Následně Ministerstvo vnitra přezkoumalo napadené rozhodnutí, a to z hlediska jeho souladu s právními předpisy a v rozsahu námitek odvolatele. Ministerstvo vnitra došlo k závěru, že odvolání je důvodné. Vycházelo přitom z následujících skutečností.

III./a Odvolání

Předně si Ministerstvo vnitra dovoluje uvést, že žádost totožného obsahu byla žadatelem jako členem zastupitelstva hlavního města Prahy podána v režimu informačního zákona již 12. ledna 2017. Nadřízený orgán v odůvodnění rozhodnutí o odvolání ze dne 26. května 2017, č. j. MV- 28142-11/ODK-2017, uvedl, že aby bylo možné rozhodnutí o odmítnutí žádosti z důvodů uváděných povinným subjektem potvrdit, muselo by se rozhodnutí zabývat konkrétním obsahem požadované právní analýzy (samozřejmě jen v obecné rovině) a vždy ve vztahu ke každé její „typové“ části zhodnotit, zda je nezbytné danou část chránit (např. nebude namísto chránit případný obecný popis právní úpravy odpovědnosti za škodu, obecný popis všeobecně známých skutkových okolností apod.). **Jelikož povinný subjekt tímto způsobem opětovně nepostupoval, tedy nezvažoval aplikaci ochrany ve vztahu ke každé části požadované informace, je též napadené rozhodnutí nedostatečně odůvodněné a je tudíž nutné je zrušit.**

Současně nadřízený orgán ve svém odůvodnění rozhodnutí o odvolání ze dne 26. května 2017, č. j. MV- 28142-11/ODK-2017 zdůraznil, že **pro přezkoumatelnost rozhodnutí povinného subjektu je nezbytné, aby požadovaná informace byla založena do správního spisu** (např. spolu s podanou žalobou) a nadřízený orgán mohl posoudit správnost úvahy – testu proporcionality. Povinný subjekt při novém rozhodování ovšem znovu dospěl k závěru o nutnosti požadovanou informaci chránit, což žadatel napadl odvoláním. Jelikož však daná informace nebyla předložena nadřízenému orgánu, je napadené rozhodnutí povinného subjektu nepřezkoumatelné taktéž na podkladě spisového materiálu.

Co se týče právního názoru na aplikaci důvodů, které povinný subjekt uplatnil v napadeném rozhodnutí, tento je vyjádřen ve III. části rozhodnutí nadřízeného orgánu o odvolání ze dne 26. května 2017, č. j. MV- 28142-11/ODK-2017, včetně uvedení vhodného následného postupu. S ohledem na shodu předmětu první žádosti učiněné zastupitelem hlavního města Prahy v režimu informačního zákona s druhou žádostí učiněnou odvolatelem v režimu zákona o hlavním městě Praze, odkazuje Ministerstvo vnitra plně na odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 26. května 2017, když právní názor v něm vyjádřený nutno považovat za závazný též v „nově“ řešené záležitosti.

III./b Stížnost

Podle ustanovení § 51 odst. 3 písm. c) ve spojení s ustanovením § 87 odst. 2 zákona o hlavním městě Praze, má zastupitel městské části hlavního města Prahy právo na *informace ve věcech, které souvisejí s výkonem jeho funkce*. Zákon o hlavním městě Praze nicméně nestanoví žádnou lhůtu pro vyřízení zastupitelovy žádosti o informace. Při stanovení lhůty je proto nutno vycházet z informačního zákona (nejbližšího obecného právního předpisu), podle kterého je lhůta pro vyřízení žádosti o poskytnutí informace patnáctidenní, a to bez ohledu, zda zastupitel žádá o informaci plně v režimu zákona o hlavním městě Praze či s odkazem na informační zákon. Pokud podle ustanovení § 15 odst. 1 informačního *povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti")*, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží. Nerozhodne-li povinný subjekt podle § 15, *poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-li zapotřebí licence podle § 14a, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.*(§ 14 odst. 5 písm. d).

Požádal-li tedy žadatel o poskytnutí informací dne 25. dubna 2017, měla být jeho žádost vyřízena ve lhůtě do dne 10. května 2017. Byla-li stížnost žadatelem podána dne 10. května 2017, nezačala, dle názoru nadřízeného orgánu, lhůta pro podání stížnosti dosud plynout, když povinný orgán měl žádost o poskytnutí informací vyřídit do konce dne 10. května 2017 (viz zejména ustanovení § 40 správního řádu o počítání času). Ministerstvo vnitra tudíž vyhodnotilo stížnost žadatele jako předčasně podanou.

Následně dne 19. května 2017 povinný subjekt rozhodl o odmítnutí žádosti o informace, podané žadatelem dne 25. dubna 2017. Způsobem vyřízení předčasné stížnosti se zabývá též odborná literatura, která uvádí, citace: *„Odlišné je nutné přistupovat k případům, v nichž žadatel skutečně podá stížnost (obvykle omylem) dříve, než uplynula lhůta pro vyřízení žádosti, a tvrdí nečinnost povinného subjektu. Pokud povinný subjekt po jejím podání žádost vyřídí (jakkoliv), stává se takto podaná stížnost irelevantní, resp. je nutné na postup povinného subjektu pohlížet jako na autoremeduru podle § 16a odst. 5...“*(Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 928). Na základě uvedených skutečností nevydal nadřízený orgán o předmětné stížnosti rozhodnutí, nýbrž ji zmiňuje tímto způsobem, tedy pouze v rámci odůvodnění rozhodnutí nadřízeného orgánu.

IV.

Ze shora uvedených důvodů je odvoláním napadené rozhodnutí nezákonné (nepřezkoumatelné) a odvolací orgán proto přistoupil k jeho zrušení a vrácení věci

zpět povinnému subjektu k novému projednání, jak stanoví § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) informačního zákona nelze odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

Rozdělovník:

1. Prvopis rozhodnutí bude po nabytí právní moci a jejím vyznačení zaslán povinnému subjektu – Hlavnímu městu Praze, Magistrátu hlavního města Prahy, Odbor volených orgánů, Mariánské nám. 2/2, 110 00 Praha 1; k sp. zn.: S-MHMP 652176/2017 (**doporučeně s dodejkou**).
2. Stejnopis rozhodnutí bude po vydání rozhodnutí zaslán povinnému subjektu – Hlavnímu městu Praze, Magistrátu hlavního města Prahy, Odbor volených orgánů, Mariánské nám. 2/2, 110 00 Praha 1; k sp. zn.: S-MHMP 652176/2017 (**do datové schránky**).
3. Stejnopis rozhodnutí bude oznámen podle ustanovení § 72 odst. 1 správního řádu odvolateli – Mgr. et Mgr. Jakubu Michálkovi, bytem Bořivojova 694/108, 130 00 Praha 3 (do datové schránky: **4memzkm**).
4. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Tereza Lukešová
tel. č.: 974 816 442
e-mail: odbordk@mvcv.cz